

Áldás, békesség!

Levél a Pasaréti Református Gyülekezet tagjainak — 142. szám

2018. Advent

A tartalomból

Zenés Ahítat
2

AKTUÁLIS
Presbíter beszámoló
4

MÚLTUNK
Baár-Madas emlékek
4-6

GYŰLEKEZETI HÍREK
Családi hírek
6

Kárpátalja harangok
7

Kárpátaljai szolgálat
Szűcs Ferenc ea.
8

BSz csendesnap
Szerdai ifi hálaadó
9

Pap Géza

11
Énekkar
12

IFJÚSÁG
RöPIKKupa
Fiú hétvége
13

BIZONYÁGTÉTEL
Sipos Judit
14-15

HÉTKÖZNAJAINK
Rezső család
15-16

MISSZIÓ
Erdély, Szerbia
17

Greizer házaspár
18

HIRDETÉSEK
Iratmisszió, süti,
doboz, szilveszter
18-19

Mert az Emberfia azért jött,
hogy megkeresse és
megtartsa az elveszettet.
Lukács 19,10

Világ-egyetemi előadás Ébredési korok visszatükröződése énekeinkben

Előadó: Móréh Tamás

Időpont: 2018. december 7-én 18:00 órától

Isten népe énekes nép. Szívesen, örömmel énekeljük istentiszteleteink, közösségi alkalmaink az ezeréves himnuszt, az ősi zsoltárt, a régi magyar vagy az angol metodista éneket, vagy akár a korunkban írt evangéliumi éneket. Mi a titka, hogy ezek a különböző korokban, különböző kultúrájú népek ajkán megszületett énekek nemzedékről nemzedékre jelen vannak, és élnek kegyességi gyakorlatunkban?

Ezzel a kérdéssel foglalkozik az interaktív, közös énekléssel tervezett előadás.

„Ő gyújtott világosságot”

Advent időszakában vagyunk, Karácsony ünnepére készülünk. Advent elengedhetetlen „kelléke” az adventi koszorú a négy gyertyával. Mintha nélkül nem is lenne ünnep. Egyesek tudni vélik ezeknek a gyertyáknak a jelentését, magyarázatát, melyik gyertya meggyújtása, illetve színe mit jelent. Mi az Igére figyeljünk, amely nem a mi tetteinkről, hanem a mi Urunk nagyságos dolgairól beszél (1Pt 2,9-10). Az Ige azt mondja: Ő gyújtott világosságot...(2Kor 4,6) Karácsony előtt is a világ mindent megtesz, hogy Isten cselekedetét elhomályosítsa, és ehelyett arról beszéljen, mit tegyünk, vagy mit teszünk mi. Négy különleges „adventi gyertyáról” legyen szó, melyet Isten gyújtott meg.

Először is Isten világosságot gyújtott az embernek, akik a sötétben és a halál árnyékában ültek (Luk.1,78-79) azzal, hogy „*az igazi világosság eljött ebbe a világba*” (Jn 1,9), aki az ő egyszülött Fia, Jézus Krisztus.

Aztán másodszor: világosságot gyújtott a szívünkben, ahogy a 2. Korinthusi levélben olvassuk, amikor Szentlelke által hitet munkált bennünk. Egyszerre elkezdtük látni Jézus Krisztus keresztségét, dicsőségét, bűneinket, és mindazt a sok jót, melyben Urunk által lehet részünk.

Aztán harmadszor: világosságban járhat bennünket, hogy ne legyen közösségünk a sötétség gyümölcstelen cselekedeteivel (Ef 5,11). Vagyis soha többet nem lesz részünk a sötétségben, mert ez a szívünkben gyújtott világosság ki nem alszik. Ne is szeressük soha többet a sötétséget, hanem csakis a világosságot!

Végül a negyedik „gyertyagyújtás”: Ő maga lesz a világosságunk, úgy, hogy napra sem lesz szükség a mennyei Jeruzsálemben, „*mert az Isten dicsősége megvilágosította azt, és annak szövétneke a Bárány*” (Jel 21,23).

Karácsonykor hálás szívvel dicséjük Őt, aki a világ világossága, a Mi Urunkat, Jézust!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves Testvérünknek áldott Ünnepet!

HORVÁTH GÉZA
LELKIPÁSZTOR

Beszámoló a presbitérium 2018. november 5-i gyűléséről

Neszmély: A gyerek- és ifjúsági konferencia-telep gyülekezetünk lelki életének kiemelten fontos működési területe. Fizikai állapotának felmérése során a mindenképp elvégzendő feladatok között számos sürgősen kezelendő hibára is fény derült. Ezek főleg építészeti és épületgépészeti jellegűek. Ezért az épület-együttes rekonstrukciós munkálatainak tervezését és ezek előkészítését elindította a presbitérium. Erre a célra a becsült költségnek megfelelő összeget különítettünk el.

Nógrádi misszió. Az Úrnak adjunk hálát, hogy a nógrádi, drégelypalánki misszió él. Itt gyerek- és felnőtt munka is folyik. A misszió-
nak feladata elvégzéséhez lelki és anyagi támogatásra is szüksége van. Ehhez szolgálók jelentkezését várjuk mind az igei alkalmak megtartásával, mind fizikai segítségével.

A községben bérelt, fűthető helyiség bérleti díjának vállalása mellett anyagilag is támogatni szeretnénk a missziót. Ez központi támogatás, úgyhogy, akik céladományt szeretnének küldeni, azt kérjük, a gyülekezeten keresztül tegyék.

Online közvetítés. Ismétlődően jelentkező igényt szeretnénk kielégíteni az istentisztele-

tek online közvetítésének elindításával. Ez elsősorban a beteg, lakáshoz kötött, illetve külföldön tartózkodó testvérek részéről merült fel, akik fizikailag nem tudnak jelen lenni az istentiszteleteken, de mégis szeretnének a gyülekezet közösségében élni. A közvetítés technikai, jogi feltételeinek megteremtését elkezdtük.

A kert rendezése. A templom kertje mindenki számára jól láthatóan rendezésre szorul. Ez a templom külső megjelenésének igen fontos része. Erre a célra önkormányzati pályázaton támogatást is nyertünk. Elindítottuk, illetve keressük a kert tervezési és rendezési munkálataival megbízható legmegfelelőbb személyeket. Ez a munka fák kivágásával fog jární, de ezek előírászerűen pótolva lesznek.

A feladatok elvégzéséhez imádságban az Úr segítségét kértük, és kérjük a testvéreket, hogy szintén vegyék fel ezeket imatémáik közé.

Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az örök. (Zsolt 127,1)

KISÉRY ISTVÁN, GONDNOK

Fejezetek gyülekezetünk múltjából

Egy Baár-Madasos öregdiák visszaemlékezései

Ez a Baár-Madasos öregdiák én magam vagyok, akinek még megadatott, hogy a régi Baár-Madas államosítás előtti utolsó éveiben az iskola tanulója lehessen. Nemrég jelent meg az 1990-ben újraindított gimnázium első igazgatója, ifj. Bibó István szép kiállítású, értékes könyve, amelyben az iskolával kapcsolatos

írásait gyűjtötte össze (Bibó István (ifj.): *Hit és értelem. Iskola- és egyházközeleti írások. Argumentum kiadó, 2018.*) Ezt olvasva bennem is sok emlék felelevenedett, amelyekben ugyan semmi különös nincsen, de talán az iskola akkori hangulatáról mégis valamilyen képet adnak.

A Baár-Madas a háború előtt csak leánygimnázium volt. A háború után, úgy látszik, szükségét látták, hogy általános iskolát is indítsanak, és oda már fiúkat is felvettek. Az első elemi osztály még igen kis létszámmal rögtön 1945 őszén indult meg. Én 1946-ban kezdtem az első elemi, tehát az általános iskola államosításáig, 1948-ig még két évig járhattam református egyházi iskolá-

ba. Még mi is nagyon kevesen voltunk, így összevontak bennünket a másodikosokkal, de a két osztály együtt sem érte el a huszonötös létszámot. Még ezen belül is a fiúk kisebbségben voltak. Arra emlékszem, hogy a lányok között volt egy Bánffy Júlia nevű kislány, akinek sok testvére volt. Az iskola mellett laktak egy kis házban, láthatólag nagy szegénységben. Úgy gondolom, hogy ez a báró Bánffy család lehetett.

Az iskola egyházi jellege a természetesen meglévő

hittanórákon kívül abban is megnyilvánult, hogy minden reggel imádsággal kezdtük az első órát, az énekeskönyvből a 25. zsoltár 2. versét mondtuk el. A rendes énekóra mellett volt külön egyházi ének-óra is. Egyáltalán a zenei nevelésre komoly gondot fordítottak, még én is részt vettem az osztály kis énekkarában. Egyszer a

tanító néni csendesnapot is tartott nekünk, még ma is emlékszem, hogy a talantumokról szóló példázat-ról beszélgettünk. Egyik évben a karácsonyi ünnepségen mi adtunk elő egy betlehemes játékot. Én az egyik pásztor

voltam. Édesanyám erre az alkalomra varrt nekem egy kis kucsmát, amely még utána sokáig megvolt.

A iskolai hittanoktatás még az államosítás után is megmaradt, Pasaarétről az akkori segédlelkész, Kómiévs Dávid bácsi járt ki hozzánk tanítani. Bár már az újonnan alakult úttörőcsapatba 1949-ben, még a volt Baár-Madasban sokan beléptünk, számomra az igazi szocialista iskolarendszer akkor kezdődött, amikor 1950-ben más iskolába kerültem.

A vallásos nevelés jó hatása abban is megnyilvánult, hogy 1954-ben Pasaaréten velem együtt konfirmált még 6 másik volt osztálytársam is a Baár-Madasból, a lányok közül Kiss Erzsi, a segédlelkészünk lánya, Décsy Juli, és Őry Mária Anikó, a fiúk közül Dobozi Miklós, Korondy István és Joó Gyula. Közülük Joó Gyulával, Joó Sándor fiával már rögtön az első tanítási napon örök barátságot kötöttünk. Gyakran együtt jöttünk haza gyalog végig a Torockó utcán. Az utcában nagy barátunk volt egy öreg szuszter, aki néha be is hívott a műhelyébe beszélgetni. A barátságunk Gyulával nemrég bekövetkezett haláláig mindvégig megmaradt. A velem konfirmáltak közül Joó Gyulával és Dobozi Miklóssal még sokáig tartoztunk egy imaközösségbe. Bihary Judit, egy másik volt osztálytársam, aki nem velünk konfirmált, még hosz-

szú évekig járt a pasaréti ifjúsági bibliakörbe.

Ezek az emlékek is hozzájárultak ahhoz, hogy amikor 1988-ban a Bibó házaspár elkezdte szervezni az új iskolát, szívesen bekapcsolódtam az előkészítő munkába. Az egyik első megbeszélésen, az elején közösen imádkoztunk. Én úgy éreztem odaillőnek, hogy ne a saját szavaimmal imádkozzak, hanem azt mondjam el, amit annak idején mi minden reggel az iskolában imádkoztunk. Akkor csak ahhoz az egy naphoz, most pedig az egész leendő iskola egész működéséhez kértük az Úr vezetését és oltalmát:

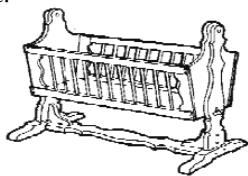
Utaid, Uram, mutasd meg, hogy el ne tévelyedjem, Te ösvényidre taníts meg, miken intézd menésem. És vezérelj engemet a te szent, igaz igédben, Oltalmazd életemet, mert benned bízom, Úr Isten.

VICZIÁN ISTVÁN

Családi hírek

2018. október 18. és november 29. (lapzárta) között a következőkről számolhatunk be:

Megkereszteltük:

Göllner Flóra Orsolya

Tauzin Borbála

Pék János

Pék Sára

Kovács Veronika Ágnes
gyermekeket.

Imádkozzunk értük!

Házasságát megáldatta:

Ecsedi Lehel Csaba
és Gazdag Orsolya

Imádkozzunk értük!

Eltemettük

Salánki Margit

Alföldy Albert

Dr Rózsahegyi József Pál

Géro Tivadar

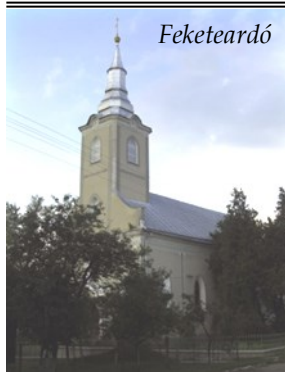
Bunyeváczné Mész Erzsébet
Zsuzsanna

Répa Sándor

testvéreinket.

*Imádkozzunk
a gyászolókért!*

Feketeardó

Tekeháza

Királyháza

Kárpátaljai harangok

*Az Úr csodásan működik,
De útja rejtve van,
Tenger takarja lábnymát,
Szelek szárnyán suhan.
Mint titkos bánya mélyében,
Formálja terveit,
De biztos kézzel hozza föl,
Mi most még rejtve itt.*

Egy csodálatos evangéliummal teli ének. Ezt az éneket nem csak énekelni tudjuk, hanem meg is tapasztaljuk. Így történt ez most is.

Egy kicsit visszamegyek az időben, nem is olyan távoli időre. 2018. június 4-re, amely napot a Magyar Országgyűlés a Nemzeti összetartozás napjává nyilvánította. Ennek alkalmából a Monori Nagytemplom Református Egyházközség presbitere Szőnyi Attila és családja ellátogatott Kárpátaljára, ide Feketeardóba, Tekeházára és Királyházára. Elmondták, hogy ők nem csak beszélni sze-

retnének az összetartozásról, hanem tettekben is szeretnék kinyilvánítani. Június 3-án együtt látogattunk meg a Felső-Tiszavidék szórványban élő Református gyülekezeteit, Aknaszlatinát és Rahót, ugyanis évek óta a megyénk lelkipásztorai felváltva szolgálnak a kis gyülekezetekben. Akkor épp rám esett a sor és így együtt mehettünk fel és dicsőíthettük Megváltónkat. Másnap 4-én útnak indulva ellátogattunk a Vereckei emlékműhöz, majd a munkácsi várba.

Úton hazafelé érdeklődött presbiter testvérem, hogy miben tudna segíteni a gyülekezeteknek, ahol szolgálok. Ekkor kértem arra, hogy amennyiben tud, keressen adakozókat, akik segítenének a templomi harangok villamosításában. Attila arra kért, hogy írjam le a kérésemet, amit ő továbbít.

Az Úr meghallgatta imádságunkat, és egy augusztusi napon Gaál Csaba a Pasaréti Református Egyházközség presbitere* hívott telefonon, és örömmel közölte, hogy eljutott a kérés Pasarétre, és a gyülekezet szeretné ezt a tervet támogatni. Megkerestük a kivitelezőket, akik kiszálltak a gyülekezetekbe, és elkészítették a tervrajzot a munkák elvégzéséhez, majd

elküldték a költségvetést.

Alig egy hónapra rá, szeptember 18-án Feketeardóban, majd szeptember 24-27 között Tekeházán és Királyházán elkészült a harang villamosítása.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a támogatást a testvéreknek, hisz nagy segítség ez számunkra. Megoldódott az évek óta húzó-dó probléma, könnyebb lett a harangozó feladata, mivel nem kell megtennie azt a 72 lépcsőfokot a toronyba. Továbbá örömeinkre szolgál, hogy most már gyülekezeteinkben is megszólalhat délben a harang. A fent idézett ének üzenete így lett valóság a számunkra.

Soli Deo Gloria.

PELESKEI BÉLA
FEKETEARDÓ, TEKEHÁZA
ÉS KIRÁLYHÁZA LELKIPÁSZTORA

*Gaál Csaba és Földvári Tibor november 23-án személyesen találkozott Peleskei Béla lelkipásztor úrral, és adta át a pasaréti testvérek köszöntését.

Kárpátalján szolgáltam

Isten gazdagon megáldotta kárpátaljai szolgálatomat 2018. november 18-23. között. Beregdédán az Idősek szeretetvendégségén a szolgálatról hangzott előadás vasárnap délután, Kisbégányban pedig evangélicációs héten hirdetem Isten igéjét esténként.

Hála az Úrnak mindenért!

FÖLDVÁRI TIBOR

Világ-egyetemi előadások

Egyetértünk abban, hogy mi erkölcsös és mi nem?

Erre a kérdésre kereste a választ előadásában **Szűcs Ferenc teológiai professzor** november 9-én este népes hallgatóság előtt. Beszédese volt már az is, hogy Etika az általános és különös kegyelem fényében alcímet adta az előadása alcímének.

Elsőként arra irányította figyelmünket, hogy az erkölcs kérdése az Éden-kertig nyúlik vissza, ugyanis az „etikát” itt szakítottuk le, azaz, hogy ki dönti el, mi a jó és mi a rossz?

Az Édenben nem volt szükség törvényre sem. „A törvény a bűnök miatt adatott...” (Gal 3,19) a jók megjutalmazására és a gonoszak megbüntetésére (Róma 13, 1-5).

Belső törvényünk, a lelkiismeret segít a bűn felismerésében. Ennek kapcsán az előadó hosszabban vázolta fel a bűn különböző megjelenési formáit életünkben. Majd az első Zoltár alapján mutatott rá, hogy hogyan kereshetjük a jó felé vezető utat:

„Nem jár a bűnösök tanácsa szerint...
Nem áll a vétkesek útjára... Nem ül a
csúfolódók székébe... hanem az ÚR törvé-
nyében gyönyörködik.”

Újszövetségi fogalmakkal élve:

„ne igazodjatok e világhoz... hanem változ-
tozatok meg értelmek megújulásá-
val” (Róm 12,2)

Az egész előadás meghallgatható a refpasaret.hu honlapon az „Egyéb anyagok” rovatban.

V.M.

A következő előadás: Móréh Tamás: Ébredési korok visszatükröződése énekeinkben. Időpontja: december 7., péntek délután 6 óra. (Részletesen a 2. oldalon)

Krisztushoz méltó egység – A szerdai ifi hálaadó alkalmá BSz csendesnap Pasaréten

Idén is részt vehettünk november első szombatján a Biblia Szövetség rendes őszi csendesnapján, melynek témája volt a Krisztushoz méltó egység a gyülekezetben (1Kor 3,1-17). A délelőtti szolgálatok az egység hiányának okait tárták fel, a különböző szakadásokat és azok hátterét vizsgálták részletesen. A sok jó testvéri találkozást és beszélgetést kínáló ebédszünet után került sor a megoldást, a terápiát elénk táró üzenetekre. Mindannyian átláttuk, hogy nem engedhetjük meg magunknak, hogy viszálykodások legyenek közöttünk. Ezeket minél hamarabb, és a gyülekezet közösségében kell felszámolnunk, amihez maga Jézus Krisztus kínálja a megoldást. Ez nem más, mint az óemberi természet levetkőzése, és az Úr Jézus felöltözése (Kol 3,9-10). Alázatos önvizsgálat, belátás, bűnbánat és naponkénti megterés elengedhetetlen hozzá. Isten nem engedi, hogy népe szétszakadozva éljen. A mi Urunk fundamentalista – Ő maga az alap, a fundamentum (1Kor 3,11), akire építhetünk. Urunk fő tevékenysége földi ittjártakor az igehirdetés volt, és ahogyan azt Ő maga mondta, csak azok tartoznak családjába, akik Őt hallgatják, és engedelmeseek neki (Mt 12,48-50).

ERDÉLYI JUDIT

A Szerdai ifi (most Szerdai kör) megalakulása óta 35 év telt el, melyről hálával emlékeztünk meg október végén. A bevezető gondolatok között elhangzott, hogy van miért és van kinek hálát adnunk. Isten adta és adja ezt a közösséget. A Józs 24,13-14 alapján elgondolkodtat, hogy a mostani kis csapatunk is a korábbi generációk szolgálatából és hűségéből él; elhagyunk-e mindent, ami elválaszt Istentől; fakad-e hálaként belőlünk Úrnak való szolgálat?

A további igei gondolatokat Földvári Tibor lelkipásztorunk a napi igéből, az Ef 2,20-22-ből hozta. A Szerdaiban sokan megfordultak az évtizedek során, mindenkit az Úr Jézussal való közösség kötött össze. Most hogy vagyunk itt? Hitéletünk, közösségi életünk boldog, és az Úr dicsősége látszik rajta, vagy esetleg leépült? De az Úr népe soha nem épül le, mert ennek az épületnek erős alapja van, az ige, a szegletkő pedig Jézus Krisztus, „akiben ti is együtt építettetek”, Jézus személyében van a felépítetés, az Ő váltságműve ennek az alapja. Isten fel akar építeni.

A Szerdai ifit sokszor jellemezték úgy, hogy mindig a Bibliával foglalkozik. Tibor az első karácsonyán Pasaréten az ifinktól igékkel feldíszített karácsonyfát kapott, nagy örömet és bátorítást szerezve ezzel számára, mert az Ige ilyen fontos. Az ifinek is. Az Úr

Igéje betölt örömmel most is?

A felolvasott igeszakaszban az Úr Jézussal való közösség össze van kapcsolva a lelki testvérekkel való közösséggel. Az együtt felépülés alapja az Úr Jézus személye, cselekvője Isten: kegyelemből Igéje és Lelke által történik a felépülésünk úgy, hogy nekünk ezt hinnünk kell.

Hol kell megújulnunk? Mi mindenért lehetünk hálásak, amit fölépített már az Úr bennünk és általunk? *„Hanem az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva nevekedjünk Abban, aki a fej, a Krisztusban”* (Ef 4,15).

A régi Szerdaisok ezt követő élménygazdag beszámolójából következzen most pár gondolat.

„Ők pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban” (ApCsel 2,42). A Szerdai sokféle tagját egy cél vezette: Istenhez kerüljön közelebb. Ahogy hetente részt vettünk a tanításban, ebben a kitartást Isten munkálta, és így formálódott közöttünk egy igazi közösség. Együtt töltöttük a nyári neszélyi csendesheteket, vittük sokak részvételével egy saját szindarab ré-

vén az evangéliumot sokféle (Kovács úr), máskor az EMO szolgálatba bekapcsolódva beszélünk Isten Igéjéről. Megtapasztaltuk, Isten tudott bennünket használni, amikor egy hívő családnak segítettünk a házépítés befejezésében, így kerülve el a banki elárverezést. Istennek vagyunk hálásak a közös úrvacsoráért szilveszterkor, a másokért mondott és meghallgatott imádságért.

„Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.” (2Kor 3,17) Akik idejártunk, legelsősorban valamennyien Istentől akartuk megérteni az élet nagy kérdéseire a saját meggyőződés szerinti válaszainkat. Én is. Lelke munkálkodott a közösségben, szabadnak éreztem magam, nem zavart a többiek mássága, sőt, bennük az ajándékba kapott testvért láttam. Nagyon jók voltak a közös kirándulások, a beszélgetések, ami öröm, de ez mind ráadás. A közösséget a mindenható Isten tartotta meg, és tette áldottá. Hitbeli kérdéseimre, párválasztás, szakmaválasztás, a választ megtaláltam, ami küzdelmes időszak volt.

Felelevenedtek a film-szín-házi klub, a kirándulások, a nagy szurkolás / imádság a közénk járó pár hosszú együttjárásakor, a

baráti segítő jobb a házasságkötés után a lakásfelújítás során. Amit az Igében olvassunk, az igaz a közösségre és a mi egyéni életünkre: „De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited” (Lk 22,32). Isten tudja előre, mi fog történni, és könyörög értünk. Ő hűséges maradt, és ez az, ami megtart. „Légy hív mindhalálig” (Jel 2,10b)

... azért lehetünk hűek, mert hű az Isten! Ebbe bele tudunk kapaszkodni. Ne a saját hűségünkben bízunk!

A 103. zsoltár hálaadó szavai után közös fénykép készült, majd szeretetvendégséggel zárult a program.

Á.T., V. É.

Pap Géza (1954-2018)

2018. november 13-án váratlanul elhunyt Pap Géza kolozsvári lelkipásztor, aki 2000-2012 között az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke volt. Nekünk, a pasaréti gyülekezet tagjainak külön okunk van, hogy életéről és szolgálatáról megemlékezzünk, hiszen felesége, Gegus Márta a mi gyülekezetünkéből származik, itt nőtt fel, és szerezte meg azt a hitet, amely mind ez ideig vezérelte életét. Gegus Márta nagypapja és édesapja is a gyülekezet presbitere volt, testvére pedig mai napig is az. Az 1970-es évek elején jó testvéri kapcsolat alakult ki a Dobri János által vezetett Kolozsvár-Kerekdombi egyházközség ifjúsága és a pasaréti ifjúság között, többször találkozott is a két társaság. Pap Géza is így ismerte meg leendő feleségét, részt is vett a pasaréti fiatalok egyik akkori zempléni táborozásán. 1979-ben házasodtak össze. Otthonuk azóta is mindig nyitva állt a Pasarétről érkező látogatók előtt.

Pap Géza 1988-tól haláláig a kolozsvári Monostori úti egyházközség lelkipásztora volt. Isten nagyon megáldotta kettejük döntését, hogy Erdélyben maradnak szolgálni. Pap Géza szolgálatában és sikereiben mindig ott volt a háttérben a felesége csendes

támogatása is, amint a Példabeszédekben szereplő „derék asszony” jellemzése mondja: „Ismerik az ő férjét a kapukban, mikor ül a tartományak véneivel” (Péld 31,23).

Már kolozsvári lelkészként kijutott 1995-96-ban a hollandiai Kampenbe teológiai tanulmányokat folytatni. 2005-ben a kolozsvári teológián szerzett doktorátust. Főleg hollandiai tanulmányai eredményét foglalja össze az a nagyon hasznos könyve, amelyet a budapesti Kálvin Kiadó jelentetett meg 1999-ben „Vigyázzatok! Tanítás az utolsó időkről” címmel.

A november 17-én a kolozsvári Farkas utcai templomban megtartott gyászistentiszteleten Szabó István püspök azt emelte ki, hogy Pap Géza népe és egyháza bajaival együtt szenvedő, azokat teljesen átélő püspök volt. Orbán Viktor miniszterelnök személyes üzenetében viszont ennek a szolgálatnak a nemzet számára kézzel fogható eredményeire mutatott rá az építkezések, az ifjúsági munka és a szórványgyülekezetek segítése terén. Kató Béla, a jelenlegi püspök-utód Pap Géza zárkózott, sokszor szigorúnak látszó, nem kitarulkozó természetét egy mély kúthoz hasonlította, amelyről csak abból lehet tudni, hogy állandóan friss forrás táplálja, hogy valahányszor merítünk belőle, mindig friss vizet nyerünk.

VICZIÁN ISTVÁN

A kórus – munka-közösség

Komoly munkával készülünk szolgálatainkra. Novemberben a Kútvölgyi úti Idősek Otthonában ünnepeltük együtt a kórus egy részével gyülekezetünk ottani szolgálatának 23. születésnapját, majd 3 kis csapatra válva kedves öregjeinkhez indultunk kántálni. Most már Advent első vasárnapjára készülünk, testvéreink az egész énekkart hallgathatják kis zenekarral és szólistákkal kiegészítve, december 2-án 5 órakor.

A kórus – barátok közössége

Többen már így jöttek, hogy barátjuk hívta őket, s szép számmal kötődtek újabb barátságok közöttünk. Sőt házasságok is – minek következtében a Palló Imre Énekkar következő generációja is cseperedik immár.

A kórus – szeretetközösség

Jelenlegi legifjabb tagunk még sokára érettségizik, a 93 éves Endre bácsi ugyan már inkább tiszteletbeli tag, de az asszonykarban többen átléptük a 7. x-et, s közösen örvendhettünk egyikünk dedúcnokája születésének. Fialalok elhozzák szüleiket énekelni, gazdagodunk sokszínűségben, művészek, tanárok, jogász, mérnökök, johanniták és egyszerűbb földi halandók nagy békes-

ségben igyekszünk minden hamisságunkat együttes erővel leküzdeni...

A kórus – testvérek közössége

A próbába belefér egy rövid áhítat, melylyel mindig más kórustag készül, a soros születésnaposok igével való köszöntése, s imádsággal zárjuk a próbát. Akit ideiglenesen nélkülözni kényszerülünk, pl a „következő generáció” 1 – 2 – 3 csemetéjével való hathatósabb foglalkozásuk okán, az továbbra is „kültagunk” marad, nem szakadunk el egymástól.

S ha valaki ezek után azt képzei, hogy ilyen komoly dolgokat csupa komoly ember mível, az füleljen valamely csütörtök este az új épület környékén – nem sokáig kell várnia egy-egy felharsanó nevetésre, netán tapsra a csiszolódo kóruszámok között.

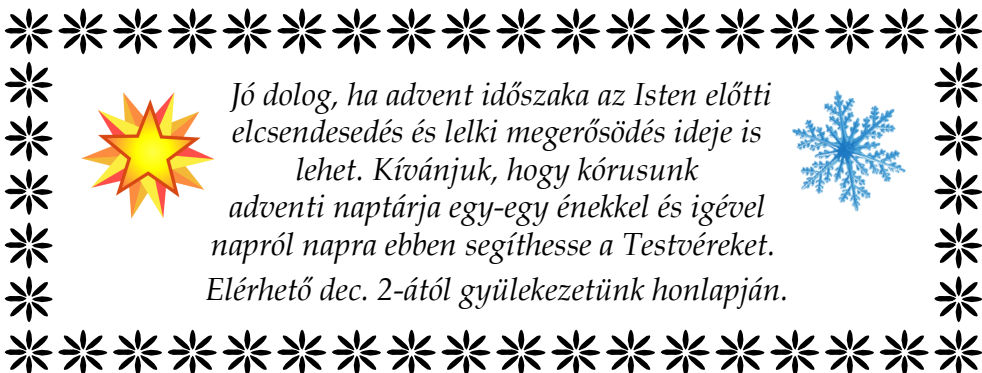
Szolgálat, szeretet, imádság, öröm – s ha majdan a mennyei, angyali karban éneklünk, mindez kiteljesedik, s ott majd kedves most nem kórista testvéreink is csatlakozhatnak hozzánk... Fog-e hiányozni itteni hamisságunk, annak folytonos javíthatása? Avagy bármi más?

Te, testvérem, Te se hiányozz majd abból a Korból!

DRASKÓCZY
VIRÁG

*Adventi zenés áhítat képei
a 2. oldalon tekinthetők meg!*

Az ifjúság hírei

RöPIKKupa

Az októberi Társasjátékest után, november 17-én, szombat délelőtt a Baár-Madas Református Gimnázium tornatermében gyűlhattünk össze egy röplabda-bajnokságra. Négy csapat is megmérkőzött, mindenki játszott mindenkivel, 15 pontos meccseket, visszavágóval, döntetlen esetén 10 pontos döntővel.

Az összegyűlt csapat egy közös bemelegítéssel kezdett, majd a csapatok felállítását egy rövid áhítat követte. Utána jöhetett is az első bedobás a szervéért. A játékot háttérzene is színesítette.

Az induló négy csapatból én a "Bárányok" csapatában játszottam.

A jókedvű, barátságos mérkőzések alapján mi harmadik helyezést értünk el. Az idei győztes csapat a "The Ultimate Röpi Team" volt. A "Soli Deo Gloria" és az "Onik" csapata is remekül játszott. Nagyon élveztem a játékot, még a meccsek végén ott maradtunk páran tovább játszani.

EGY BÁRÁNY

Fiú hétvége Neszmélyen

A fiú hétvége október 26-28 között volt a képen látható résztvevőkkel:

Az ÚR kegyelméből, idén december 25-én lesz öt éve, hogy új életem van, Jézus tanítványának vallhatom magam itt a Pasaréti gyülekezetben.

Ameddig csak vissza tudok emlékezni, az ÚR mindig keresett, de én a magam módján hallottam meg a hangját vagy inkább sehogy. Isten hosszútűrését példázza, hogy végül túl fél évszázadon, Krisztus testének tagja lehetek (Ézs 49,1: „... anyám méhétől hívott el az ÚR, anyámnak szíve alatt már emlékezett nevemről”)

Bár népes családjunkban számos vegyes felekezetű házasság volt, Isten kegyelme, hogy az apák engedtek a nagyszülőknek és feleségeiknek, és minket, gyerekeket református templomban kereszteltek.

Bibliát csak dédnagymamám asztalán láttam, viszont azt minden nap forgatta és imádságaiban hordozta a családot, míg hárunkra vigyázott. Neki köszönhetem, hogy a Miatyánkot, bár semmit nem értettem belőle, de kívülről tudtam. Ezenkívül templomban, csak keresztelőkön és esküvőkön jártunk.

A rendszerváltás idején kerültem egy multinacionális vállalathoz. Szükség volt arra, hogy lányom mellé keressek valakit, aki az óvodából haza tudja hozni és este 8-ig vigyáz rá. Miért és honnan jött a gondolat, hogy a 16. kerületi református gyülekezetben, amelynek nem voltam tagja, keressek valakit? Meg is találtam Isten kegyelméből, aki egy alkalommal mondta is, hogy ennek a gyerekeknek nem használ se szép szó, se fenytetés csak, ha a lelkét megragadja az ÚR. Köszöntem a kedves tanácsot, de a mag szívem sziklás talajára hullott.

Egy másik hívás 5 év múlva, Amerikában volt, ahova munka folytán kerültünk családstul. Megérkezésünkkel a kapcsolattar-

tónk, egy magyar származású, de magyarul már nem beszélő hölgy jelezte, hogy a lakóhelyünk közelében van egy templom, ahol magyar nyelvű Istentisztelet van. Kedvesen megköszöntem, hogy majd, ha elrendezkedtünk.

Családunk hazaköltözött, majd milyen érdekes, hogy Zuglóban egy templomra néző lakás lett az otthonunk. Hosszú éveken keresztül, vasárnap reggelente egy idősebb ember ment az énekeskönyvével a templom felé. Egyre erősebben hallottam magamban a kérdést, hogy te miért nem mégy (Jn 6,44: „Senki sem jöhet én hozzám, hanemha az Atya vonja azt”...). Mindig kész volt a válaszom, hogy nekem nincs szükségem szeretetre, nem vagyok magányos, van szerető családom. Milyen hamis Isten képen volt!

Társasházunkban, édesanyám halála után, sokszor beszélgettem a szomszédban lakó néniével. Ő már akkor régen Krisztussal, a keskeny úton járt. Egy nap ültünk a konyhájában és az ÚR a szívemre helyezte azt a gondolatot, hogy azért élünk, hogy megta-

nuljunk igazán önzetlenül szeretni. A Föld pedig nem más, mint egy „büntetésvégrehajtási intézet”. „...Nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám.” (Mt 16,17). Az ÚR áldott szolgálója 10 éven keresztül születésnapokon és Karácsonykor Cseri Kálmán könyvekkel és ígés lapokkal hívogatott Őhöz, de szívem kemény maradt.

Majd 2012. karácsony előtti hetében Isten úgy rendezte, hogy a szomszéd nénit gyengékedése miatt autóval elvittem a templomba Istentiszteletre. Gondoltam bajom nem lehet, ha bent töltöm és nem az autóban az egy órát. Pál apostol szavaival élve: „...engem is megragadott a Krisztus

Jézus” (Fil 3,12) annyira, hogy karácsony első napján ellenállhatatlan vágy volt a szívemben, hogy úrvacsorát vegyek.

Azóta nem győzöm pótolni az ige iránti éhségemet. A polcra előkerültek a 10 éve rám váró Cseri Kálmán könyvek, melyeket továbbiak követtek. Egy vagyok azok közül, akire az Isten kegyelméből rátalált az evangélium. Adja az ÚR, hogy áldássá lehessenek a körülöttem élő, még nem hívó szerettem, felebarátaim számára!

„Legyetek az igének cselekvői ne csupán hallgatói, hogy be ne csapják-tok magatokat”. (Jak1,22)

SIPOS JUDIT

Hétköznapijaink

Rezső István és Enikő családja

Magunkról (István):

Egy kereskedelmi cégnél dolgozom, logisztikai ügyintézőként. Feleségem hitoktatásokon végzett Nagyváradon, most pedig a család „menedzselése” a legfőbb feladata. 2010 nyarán kötöttünk házasságot, egy kislánnyal és egy kislánnyal és egy kislánnyal ajánlékozott meg az Úr.

Hogyan ismertétek meg Istent?

István: Isten nélkül, tékozlóan éltem, míg 10 évvel ezelőtt lehajolt hozzám az élő Isten és megmentett. Kisebb nagyobb megszakításokkal, billentyűsként egy jazz-rock zenekarban játszottam. Egyszer egy határozott hang

járta át a szívemet: Indulj haza! Összecsomagoltam és hazamentem. Isten bezárta mögöttem az ajtót, és kinyitotta a kegyelem ajtaját. Rövid időn belül minden olyan világi kapcsolattól elszakított, amely feltartóztatta volna az Ő tervét. Nagymamám halála után életemben először tettem fel magamnak a kérdést: Mi lesz velem a halál után?

Négy hónap múlva megismerkedtem Enikővel. Elmesélte, hogyan hordozza őt Isten, hogyan tartotta meg, és

vezette őt a nehéz próbák idején. Felbuzdult bennem a vágy, hogy én is megismerjem ezt az Istent és persze Enikőt is. Egy este Cseri Kálmán bácsi egyik evangelizációs sorozatát hallgatván (Hol vagy? 1Móz 3) Isten Igéje tükröt állított elem, és

hirtelen rám nehezedett életem minden bűne. Felismerem halott állapotomat, és azt is, ha így maradok, menthetetlenül elveszek, de egyben felragyogott a szabadulás útja is. „Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el” Életemben először fakadt fel bűnbánó imádság az ajkamon: Uram, bocsásd meg a múltamat, eltékoztolt életemet, bűnhöz való ragaszkodásomat. Ő így válaszolt: „örökkévaló szeretettel szerettelek” Ami addig az életemben édes volt, most keserűvé vált. Jött a nagytakarítás. Mindent kidobáltam otthonról, ami Isten előtt nem kedves: rockzenével kapcsolatos cd-eket, filmeket, könyveket.

Enikő:

13 évesen részt vettem egy keresztyén táborban. Első nap arról szólt az Ige: „Kinek mondják az emberek az Emberfiát?” Egész héten nem hagyott nyugodni, állandóan ezt hallottam a bensőmben: Hát, te Enikő, kinek mondasz engem? Megrémisztett, hogy 13 év alatt már mennyi bűn megfér magamban, és megértettem, hogy a diagnózis halálos. Végül odamentem a tábor szervező lelkeséhez, akivel együtt imádkoztunk, és a végére már ki tudtam mondani: Jézus Krisztus az én személyes Megváltómá is lett! Jn 5,24-et olvasva életem legnagyobb felfedezésére jutottam:

„...sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életre”!

Hogyan, mikor kerültetek a gyülekezetbe?

István: Mivel Enikő Pasárrétre járt, ezért 2009 vége felé én is ide kezdtem járni, aztán később át is jelentkeztem. Hálásak vagyunk, hogy betagozódhattunk a gyülekezetbe, sok barátot kaptunk, akikről elmondhatjuk, hogy a szükség idején testvérré váltak.

Enikő: 2000-ben a Schweitzer Albert Otthonban dolgoztam, itt hallottam az egyik munkatársamtól, hogy őszi evangelizáció lesz Pasárréten. Eljöttem. Örülök, hogy ide járhatok, és hogy megtaláltam a helyem, a feladatom.

Azóta gondtalan hívó életet éltek?

István:

Hitben járásom és egyben házasságunk első nehéz próbatétele a 3 hónapig tartó munkanélküliség volt, az ördög éjszakánként feléberszgett, és suttogta a fülemben: én fogsz munkát találni, eladósodsz, nincs neked Krisztusod. Felkelvén a Zsolnárokat olvastam, aztán megnyugodva, békességben visszafeküdtem.

Az utóbbi idők nehéz próbatétele az volt, amikor fájdalmakkal, már alig bírva járni, elmentem egy röntgenre, ahol tudatták velem, hogy nagyfokú kétoldali csípő- és ízületi kopásom van. Az

eltelt 4 év alatt megtanultam, hogy elég nekem az Úr kegyelme! Megpróbáltatva leszünk, de elhagyatva soha, nekünk az Isten ígéreteibe kell kapaszkodni!

Enikő:

Miután megértettem, hogy Nagyváradra kell mennem továbbtanulni, a következő lépés próbája az Istenre való ráhagyatkozás volt, semmilyen biztos anyagi forrásom nem volt, nem tudtam, hogy miből fogom fedezni a lakhatást, megélhetést, de az 5 év alatt tapasztaltam, hogy igaz a haggeusi Ige, ahol Isten azt mondja: „enyém az ezüst, enyém az arany” és annak adja, akinek akarja!

Próbaként éltem meg azt is, amikor várandós voltam Sámuellel. Születése előtt talán egy évvel elkezdtünk imádkozni születendő gyermekünkért, és nagyon örültünk jövetelének. De minden kötelező ultrahangos vizsgálat idején aggodalomra adott okot az orvos, ugyanis egyetlen érték sem volt megfelelő, a születése után derült ki, hogy szívritmuszavar áll fenn, a kardiológus figyelemmel kísérte a fejlődését, félév eltelte után azt mondta: megoldódott „magától” a probléma! Áldott legyen az Úr!

BESZÉLGETŐTÁRS
BUDAI GABRIELLA

A Rezső család erdélyi missziójáról a Misszió rovatban olvashatunk.

MISSZIÓS HÍREK

A keresztyénség nem kötelesség, hanem elköteleződés!

Régi vágyam volt és sokszor kértem emiatt az Urat, hogy mutassa meg, hogyan tudnék szülőföldem – Erdély – és a környékbéli vidék felé szolgálni első sorban az evangéliummal. Fájó azt látni, hogy generációk halnak meg úgy, hogy nem hallottak tiszta evangéliumot! Mivel évekig nem kaptam választ, belefáradtam a várakozásba, és elkezdtem a saját elképzelésem szerint lépni, ám rövid időn belül mind kudarcba fulladt. Ekkor feladtam, és azt gondoltam: lehet, hogy nem is nekem szánta Isten ezt a feladatot. Ezután nem sok időre az Úr váratlanul és teljesen máshogy, mint ahogy vártam vagy reméltem, elkezdte nyitogatni a kapukat!

Hálás vagyok, hogy 3 éve bevont bennünket ebbe a szolgálatba és épül a Krisztus Teste! Ez román és magyar nyelvű evangéliumi könyvek*, Bibliák, cd-k, folyóiratok, traktátusok terjesztését jelenti, olykor pedig személyes bizonyoságtételt. Börtönökbe is eljutnak a könyvek, és volt, aki így találkozott az élő Istennel, kikerülve pedig új életet tudott kezdeni.

Pasaréti testvérektől és más gyülekezeti tagoktól is kapunk ebben segítséget! Volt olyan család, akik nem sajnálták az autójukat kölcsön adni egy hétvégére, hogy a szállítás megoldható legyen.

Tudom, hogy Isten nélkülünk is elvégzi az Ő tervét, ha mi nem akarunk ebben részt venni, csak akkor kimaradunk az áldásokból. Amikor megnyílt az út, az volt bennem: kész a szívem, esz-közöd szeretnék lenni, Uram, itt vagyok, engem küldj!

Sajnos volt egy lelkileg gyümölcstelen

időszak is az életemben, amikor Isten okkal hallgatott, nem volt szava hozzám, – nem tudott használni, mert nem voltam megszólítható. A munkakörülményeimre, állandó fizikai és lelki fáradtságra hivatkoztam, az ige olvasása és hallgatása megszőkássá vált, ezért az Úrral való kapcsolatom is sivár lett... míg nem újra lehajolt és ezt mondta: „Ha megtérsz, megengedem, hogy újból a szolgálatomba állj.” (Jer 15:19) Ezért örökké adósa vagyok, hisz nekem sokat engedett el! Valahol olvastam, és megmaradt bennem: a keresztyénség nem kötelesség, hanem elköteleződés!

REZSŐ ENIKŐ

*Ezek között Cseri Kálmán igehirdetőköteteinek román fordítását és nyomdaköltségét a Bp-Pasaréti református Egyházközség fedezte.

Misszió a gyermekek között Szerbiában

Halász Sámuel és Renátát többen ismerjük, és szerbiai szolgálatukat több ízben gyülekezetünk is támogatta már. Legutóbbi levelükben arról tájékoztattak, hogy Isten még nagyobb munkamezőre hívta el őket. A „Gyermek Evangélicációs Közösség” - (CEF, nálunk ennek megfelelője a VISz) vezetőségének teljes támogatásával, egyhangúan megszavazták Sámuel és Renátát vezetőhelyettesnek, azzal a céllal, hogy egy év múlva ők legyenek a CEF Szerbia csapatának vezetői.

A jelenlegi vezető, Darko Adamek így tudósít erről: „Isten igazán kegyelmes volt, hogy a Halász családban megtaláltuk a megfelelő személyeket a most 12 tagból álló és egyre növekvő csapat vezetésére, a táborok fejlesztésének irányítására és a többi országon belül és kívül indított szolgálat vezetésére. Imádkozunk ezért az előttük álló, változásokkal

teli időszakért, amíg átveszik tőlem és beletanulnak az új feladatokba, felelősségükbe. A Hálás családnak most még több támogatóra lesz

szüksége, hiszen ez az új szolgálat még több imádságot, lelki támogatást igényel, mint ahogy jóval nagyobb, rendszeres anyagi támogatást is.

Szeretnék hát megkérni Benneteket, kedves Testvérek, imádkozzatok azért, hogy ezek a változások Isten nevének dicsőségére váljanak, és hogy az elkövetkező években sok-sok gyermek ismerje meg Krisztusban a Megváltót.”

Mi is Isten áldását kérjük szolgálatukra!

Greizer házaspár levele

Most vasárnap megtartottuk a 32. beszámolóinkat a júniusi hazaérkezésünk óta. Olyan érdekes volt, amikor a 31. beszámolóinkról az izgalmas kérdésről beszélgettünk a hallgatókkal, hogy vajon miért nem mennek többen külmiszióba Magyarországról, és az egyik válasz az volt, hogy nagyon keveset

hallani a lehetőségekről. Így még inkább érezzük a felelősségünket ebben a kérdésben, amíg itthon vagyunk.

Noel és Málna továbbra is örömmel járnak óvodába, és vesznek részt a különböző programokban. De egyre több kérdést kapunk tőlük arról, hogy mikor megyünk vissza Vanuaturra. Reményesgünk szerint az Adventben ebben a kérdésben is döntésre jutunk. Addig is gyűjtünk a repülőjegyre és a kinti egészségbiztosításunkra. (Apropó, ismer esetleg valaki olyan biztosítót, ahol hosszú távú nemzetközi egészségbiztosítást is lehet kötni?)

Hálásak vagyunk Istennek a családukért, testvéreinkért, a barátainkért, a sok-sok találkozásért. Kérjük, imádkozzatok a vanuatuiaiak hitéért, az egészségünkért, és a visszaautunk előkészületeiért.

Áldott ünnepeket kívánunk öleléssel:

A GREIZER CSALÁD

Az irat- és hangmisszióból ajánljuk

Bibliolvasó kalauz

Ahhoz, hogy ugyanazt a lelki táplálékot fogyasszuk mindannyian napról napra 2019-ben is, segítséget nyújt a Bibliolvasó kalauz, amelyben a napi ó-, és újtestamentumi igékhez rövid magyarázat is tartozik, és naponta ajánl egy éneket is a Református énekeskönyvből. *(Aki interneten kívánja olvasni a napi igéket, annak a refpasaret.hu lapot ajánljuk, ahol azt is megtaláljuk, hogy milyen igehirdetések hangzottak el Pasaréten az adott igeszakaszról, s akár rögtön meg is hallgathatjuk, vagy olvashatjuk is.)*

Képes naptárak 2019-re

Igés feliratokkal és szép képekkel többféle falinaptár között válogathatunk. Külön érdekesség a fali Családi tervezőnaplár, amely lehetőséget kínál a családnak, hogy minden családtag ide jegyezze fel programját, hogy a család többi tagját is tájékoztassa arról, hogy mikor hol lesz. A naptár alján található átlátszó tasakba el lehet helyezni aktuális jegyzeteket, számlákat, üzeneteket.

Bereczky Albert: Csend

A mai nemzedék számára Bereczky Albert neve – az 1945 vagy inkább 1950 utáni egyházpolitikai, egyházkormányzói tevékenysége okán – egyáltalán nem cseng jól. Sajnos azonban ez a negatív megítélés elfeledteti, hogy Bereczky Albert a harmincas-negyvenes években a magyar református egyház egyik nagy igehirdetője volt, akinek tevékenysége (másokéval együtt) a negyvenes évek végének nagy ébredését készítette elő. Ezért örvendetes, hogy a család jóvoltából most megjelent elmélkedéseinek egy gyűjteménye.

Ezek az elmélkedések a Muraközy Gyula szerkesztette Református Élet című hetilapban jelentek meg 1939. december 2. és 1944. október 14. között, vagyis a világháború éveiben, egészen a nyilas hatalomátvételig. Jelentőségük abban áll, hogy minden elmélkedés középpontjában Istennek Jézus Krisztusban megmutatózó szeretete áll. Bereczky nem fáradt bele, hogy elmagyarázza,

megmutassa, hogy az élet legkülönbözőbb területein és vonatkozásaiban mit jelent Isten szeretete, amely megjelent Jézus Krisztusban, hogy miért kell imádkozni, miért kell a Bibliát olvasni. Az, hogy ma ez hangzik számos szószékről, mások mellett Bereczky Albertnek is történelmi érdeme.

De nem csak az egyéni életről, bűnökről és bűnbocsánatról van mondanivalója, hanem a nemzeti mulasztásokról, bűnökről is, és a nemzeti bűnök miatti bűnbánatról is, meg az üres ünneplésekről is. Ez az intő, figyelmeztető hang az évek folyamán egyre erősebbé válik. Pl. 1943 karácsonyán már arról beszél, hogy „ez a karácsony a bűnbánat karácsonya”, és 1944. március 25-én Jólé proféta szavai alapján arról ír, hogy homálynak napja jön Isten népére, és hatalmas ellenség önzönlik rá, de még mindig van mód a megtérésre.

Az öt évfolyamot átölelő igei gondolatok szinte egy egész évig minden napra jelenthetnek az olvasónak lelki táplálékot.

HIRDETÉSEK

Doboz akció

Kértünk 20 dobozt a Szeretetszolgálattól, amit szeretnénk megtölteni a testvérek adományával. Ha ezek megteltek, akkor további adományokat nőgrádi

missziónk javára gyűjtjük. A hirdetőtáblánkon is olvasható plakát szerint **cukor, olaj, konzerv, liszt, kakaó, tea, fűszer, édesség, mosószer, öblítő, fogkrém, gyermek- és felnőtt pelenka, sampon, tusfürdő** adományt várunk elsősorban.

A dobozokba december 13., csütörtök estig várjuk a testvérek természetbeni adományait. Ha csak pár tételt hoz ezek közül, már az is nagy segítség!

Sütemény Dunaalmásra

– gyűjtés december 23-án

Már sok éve a pasaréti testvérek biztosítják a Dunaalmási Református Szeretetház fogatékosokat ápoló-gondozó otthona számára a karácsonyi süteményeket. Idén decem-

ber 23-án a két istentisztelet előtt/után gyűjtjük a testvérek által készített finomságokat. Kérjük, hogy olyan süteményeket hozzanak, amelyek bírják a szállítást, és néhány napig frissen tarthatók. A csomagoláshoz olyan kellően erős dobozt használjanak, amelyben sérülés nélkül meg tud érkezni a szállítmány!

Hegyek a Bibliában

– Szilveszter este

Minden évben lehetőséget kínálunk azoknak, akik gyülekezeti közösségben szeretnének az év utolsó óráit tölteni, s az újévet úrvacsorai közösségben várni, azokat a 18 órakerkező istentisztelettelől az éjféle úrvacsorai közösség beszélgetős, tartalmas együttlétre hívjuk. Mivel közösen fogjuk a vacsorát elfogyasztani, kérjük, hogy harapnivalóval járuljon hozzá a terített asztalhoz! (Jöttök, lesztek, hoztok, esztek – alapon)

Szoktunk egy témát is megjelölni. Idén a Hegyek a Bibliában kérdéskört fogjuk körüljárni.

VICZIÁN MIKLÓS

Ünnepi alkalmak

December

15. Sz. 18:00 Ifikarácsony
 23. V. 8:00 Istentisztelet, gy.m.
 10:00 Családi istentisztelet, gy.m.
 24. H. 16:00 Istentisztelet
 25. K. 8:30; 11:00; 18:00 Istentisztelet (úrv.),
 gy.i.; gy.m. csak a délelőtti it-eken!
 26. Sz. 10:00 Istentisztelet (úrv.)

27. Cs. 18:00 Istentisztelet
 30. V. 08:00; 10:00; Istentisztelet gy.i., gy.m.
 31. H. 16:00; 18:00 Istentisztelet
 19-23:00 Közös szilveszteri együttlét
 23:30 Úrvacsorai közösség

Január

1. K. 10:00; 18:00 Istentisztelet
 7-11. Naponta 18:00 Református imahét

Köszönjük

- az első karácsonyon az Úr Jézus eljövetelét,
- hogy békében, szabadon szólhat hazánkban az ige,
- a számos igei és közösségi alkalmat gyülekezetünkben az egész éven át,
- hogy elkészülhetett Feketeárdón, Tekeházán és Királyházán a harangok villamosítása,
- a megfogant és megszületett gyermekeket.

Kérjük

- hogy ne vond meg oltalmazó és gondoskodó szeretetedet a jövő évben sem,
- hogy igéd és Szentleked végezze továbbra is újjászülő munkáját közösségeinkben,
- hogy vigasztaló szeretetteddel erősítsd a gyászolókat,
- hogy adj nekünk irgalmas szeretmet meglátnunk, hogy kihez, mivel küldesz bennünket!

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

<i>Istentisztelet</i>	vasárnap 8 ⁰⁰ és 10 ⁰⁰ , csüt. 18 ⁰⁰ óra jeltolmácsolás: vasárnap 10 ⁰⁰	
<i>Evangelizáció</i>	a hónap utolsó előtti vasárnapján 18 ⁰⁰	
<i>Úrvacsora</i>	a hónap utolsó vasárnapján	
<i>Bibliáórák</i>	<u>női</u> : kedd 10 ⁰⁰ és 18 ⁰⁰ ; <u>férfi</u> : kedd 18 ⁰⁰ ; <u>családos</u> : 3 csop. váltakozva – szo. 17 ⁰⁰ ; <u>házas páros</u> : 3 csoportban 2 hetente szerda 17 ³⁰ , 18 ⁰⁰ , 19 ⁰⁰ <u>Ifjúsági órák</u> : vasárnap 17 ⁰⁰ <u>fiatal felnőt</u> t: vasárnap 17 ⁰⁰ , kedd 18 ³⁰ , péntek 18 ⁰⁰ <u>felnőt</u> t <u>vegyes</u> : szerda 18 ⁰⁰ <u>özvegyek</u> : minden hónap 2. péntek 18 ⁰⁰	
<i>Imaközösség</i>	vasárnap 7 ³⁰ és 9 ³⁰ csütörtök 17 ⁰⁰	
<i>Kóruspróba</i>	csütörtök 19 ¹⁰ - 21 ⁰⁰	
<i>Gyermek alkalmak</i>	Gyermekistentisztelet: vasárnap 8 ⁰⁰ és 10 ⁰⁰ Gyülekezeti hittanórák: csütörtök 16 ³⁰	
<i>Gyermekmegőrzés</i>	a vasárnapi és ünnepi istentisztelet alatt	
<i>Külvölgyi úti idősek otthona</i>	<u>istentisztelet</u> : vasárnap 15 ³⁰ ; <u>bibliáóra</u> : csütörtök 10 ⁰⁰	
<i>Á. Sz. Erzsébet idősek otthona</i>	<u>istentisztelet</u> : hónap első vasárnapján 15 ³⁰ ; <u>bibliáóra</u> : hónap harmadik csütörtökén 10 ³⁰	

**Áldás,
békesség!**

A Budapest-Pasaréti Református Gyülekezet hírlevele
 1026 Budapest, Torockó tér 1. Tel: 356-4019
<http://www.refpasaret.hu> Lelkészi hivatal: H-P 9-13h